Nu-i jertfă prea mare să cazi apărând frumseţea-Adevărului care
/: din Cer coborât-a la noi aducând,
lumină, iubire, iertare! :/

Nu-i jertfă prea mare să pierzi pe pământ
averi, prietenii, libertate,
/: când Domnul smerit a lăsat Cerul sfânt,
să poarte-ale noastre păcate. :/

Nu-i jertfă prea mare să fii prigonit,
când crezi şi păstrezi calea dreaptă,
/: când ştii c-o s-ajungi un sfârşit strălucit,
când ştii ce cunună te-aşteaptă! :/

Nu-i jertfă prea mare,
când ochii-ţi ridici
spre Jertfa de Domnul
adusă,
/: când ştii cât de mult a
plătit El aici
a ta mântuire
nespusă! :/

Alungă-ntristarea şi fii fericit,
cântând imnuri sfinte iubirii,
/: c-alături de Domnul ai fost rânduit,
să fii pe altarul jertfirii! :/